මාර්ටින් වික්‍රමසිංහගේ කෙටිකතාවලින් පිළිබිඹු වන යටත් විජිත විරෝධය

බුද්ධික ජයසුන්දර

ආරම්භක යුගයේ සිංහල කෙටිකතාකරණයට පිවිසි ලේඛකයන් අතර, සමාජ ජීවිතය ගැඹුරින් විවරණය කරන්නට යෙදුණු ලේඛකයා ලෙස සැලකෙනුයේ මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ ය. 1944 දී 'ගම්පෙරළිය' රචනා කිරීමෙන් සිංහල නවකතාව කලාත්මක මගකට යොමු කළ ඔහු සිංහල කෙටිකතාවට කලාත්මක ලකුණ එක් කළේ ඊට විසි වසරකට ප්‍රථමයෙන් රචනා කරන ලද 'ගැහැනියක්' (1924) කෙටිකතා සංග්‍රහයෙනි. වික්‍රමසිංහයන් නිර්මාණකරණයට පිවිසි මේ යුගයේ ලාංකේය සමාජය වෙළා පැවති සමාජ විෂමතාව වූයේ යටත් විජිත පීඩනය හා එයින් ඔද්දල් වී ගිය මානසිකත්වය විසින් මෙහෙයවන ලද අනුකාරකවාදී චින්තනය යි. එක් අතකින් බටහිර සංස්කෘතිය වල් කැලෑවක් මෙන් ලංකාව යට කර ගෙන වැඩෙමින් පැවතුණ අතර අනික් අතින් බටහිර සංස්කෘතියේ ග්‍රහණයට හසුවූවන් කළේ පුහුලම සා කජු ඇටය ඉවතට ලන වඳුරන් මෙන් බටහිර සංස්කෘතියේ පිටත අලංකාරය ලෙස පෙනෙන ඔපය රැගෙන හරය ඉවත ලෑම ය.[1] මෙබඳු සමාජ පරිසරයක් කෙටිකතාව වැනි කලා නිර්මාණයක් ඔස්සේ විවරණය කිරීමේ දී විශේෂ අභියෝගාත්මක දෘෂ්ටියක් ද නවීන විශේෂ විරෝධාත්මක ආකල්පයක් ද ප්‍රකට කළ වික්‍රමසිංහ තත්කාලීන ලේඛකයන් අතර අද්විතීය ලේඛකයෙක් විය. ඔහුගේ නිර්මාණවලින් ප්‍රකාශිත යටත් විජිත විරෝධාකල්පය විමසා බැලීමට ප්‍රථම තත්කාලීන සමාජ පසුබිම පිළිබඳ ව යම් අවබෝධයක් ලබා ගැනීම වැදගත් වේ.

1832 දී කෝල්බෲක් ප්‍රතිසංස්කරණ යෝජනා මෙරට ක්‍රියාත්මක වන්නේ ඉංග්‍රීසින් විසින් වහල් මෙහෙයක් කොට සලකන ලද රාජකාරී ක්‍රමය අහෝසි කිරීම මුල් ම ප්‍රතිසංස්කරණ යෝජනාව

© බුද්ධික ජයසුන්දර
සංස්. [illegible]
මානව ශාස්ත්‍ර පීඨ සංග්‍රහය, 5 කලාපය, 2008, මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.